

menneskerettigheder. Men jeg må spørge hr. Bendt Bendtsen: Hvad har det at gøre med ØMU'en? Hvad har det overhovedet at gøre med den danske folkeafstemning den 28. september 2000? Kan vi ikke få en forklaring på det? Hvor er sammenhængen dér?

Hr. Bendt Bendtsen plæderer for samarbejde. Javist, men vil samarbejdet gå i stå, hvis det bliver et dansk nej? Vil optagelsesforhandlingerne gå i stå, hvis det bliver et dansk nej? Vil Østeuropa komme til at sejle sin egen sø, hvis det bliver et dansk nej?

Hr. Bendt Bendtsen bør svare på de her helt grundlæggende spørgsmål. Når nu han selv gør Østeuropa og dets eventuelle afhængighed af en eller anden galning eller 300 millioner galninge sydfra til et kernespørgsmål i den konservative kampagne, så må det da vel være rimeligt, at befolkningen får at vide, hvad hr. Bendt Bendtsen egentlig mener.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Bendt Bendtsen, om han ikke kan bekræfte, at det, der er på dagsordenen til Nicetraktaten, er udvidelsen. Det er den og konsekvenserne af den, det handler om, og hvis der skal ske traktatændringer, kan det kun ske ved enstemmighed – i virkeligheden en fantastisk stærk vetoret, og det er jo ikke sådan, at de andre lande ensidigt er imod os.

Det andet, jeg vil spørge hr. Bendt Bendtsen om, er: Er det ikke korrekt, at EU vel kan betragtes som det største demokrati-, civilisations- og solidaritetsprojekt i Europas historie, at vi ved at skabe økonomisk stabilitet og social stabilitet undgår at fare i hovedet på hinanden, at det, vi slås for, er at skabe den stabilitet, den demokratiske, samarbejdende politiske kultur, og at vi så selvfølgelig hver for sig ud fra vores politiske udgangspunkt slås for at præge den med socialdemokratiske, liberale, konservative eller andre synspunkter, og at det derfor er ganske meningsløst at spørge, om det er et socialdemokratisk eller et konservativt projekt. Det ligner ganske godt det politiske slagsmål og de delinger, vi har også i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Jann Sjursen og jeg er egentlig enige om mange ting i denne tilværelse, blot ikke om det her. Vi er uenige på det her område. Kender vi resultatet af et nej? Kender vi resultatet af et ja?

Dér er vi uenige. Jeg mener, at et ja er en fortsættelse af den økonomiske politik, mens hr. Jann Sjursen mener det modsatte.

Jeg vil gerne gentage, at jeg mener faktisk, at politisk stabilitet også i Østeuropa er et spørgsmål om økonomisk stabilitet. De to ting hænger uløseligt sammen, og det er delvis også et svar på det, hr. Holger K. Nielsen spørger om, nemlig hvad det har med hinanden at gøre. Det har det med hinanden at gøre, at vi i en region får økonomien forbedret i forhold til niveauet i dag, og det, at man får økonomisk stabilitet og udvikling, betyder, at man ikke kriger.

Vi har sagt ja til at tage et ansvar, vi har talt visioner og europæiske visioner. Når vi siger ja, så siger vi ja til at tage ansvar for Europas udvikling. Man har talt om, hvad man vil med det europæiske samarbejde. Vi har fra konservativ side sagt, at vores visioner for det europæiske samarbejde jo netop er at foretage en udvidelse af EU mod øst, så vi får stabilitet, fred og frihed. Vi siger ja til at medvirke til den udvikling, og den bedste forsikring for en fredelig udvikling i Sydøsteuropa er jo, at vi får økonomisk fremgang og økonomisk stabilitet.

Og lige for at runde denne her Nicetraktat af endnu en gang: Det er jo sådan, som jeg har sagt fra Folketingets talerstol, at det ikke er det, vi stemmer om den 28. september. Det er den fælles mønt med de visioner, vi alle har i forskellige retninger. Det er jo sådan, at hvis vi ikke er tilfredse med det her, så kan vi modsætte os den afgørelse i Nice – for at gøre det her færdigt. Men det er jo klart, at man kommer med skræmmebilleder for at skræmme den danske befolkning til at stemme nej den 28. september ved at sige, at nu bliver der gennemført så og så meget under Nicetraktaten.

Så vil jeg gerne slutte af med at sige, at jeg mener, at EU og NATO er de to største succeser i det århundrede, vi lige har forladt, når vi taler om frihed, fred og økonomisk velstand.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

De næste tre er hr. Knud Erik Hansen, hr. Frank Aaen og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg spurgte før, hvor grænsen gik for De Konservative, når man nu havde sådan et stille ja til ØMU'en. Så fik jeg at vide, at man vil da gerne samarbejde i EU. Det vil vi også i SF. Vi synes, der er mange områder, vi skal samarbejde på,